

Svar på interpellation 2003:22 av Christer G Wennerholm om vårdens behov av inhyrda läkare

Christer G Wennerholm har i en interpellation ställt följande frågor till sjukvårdslandstingsrådet Inger Ros:

1. Kommer Stockholms läns landsting ställa sig bakom Landstingsförbundets ordförandes uppmaning om bojkott mot inhyrningsläkare?
2. Landstingsförbundet har tillsatt en grupp med uppgift att förbereda bojkotten av hyrläkare, i denna grupp har också Stockholms läns landsting en representant. Vilka eventuella direktiv har denna representant fått och i så fall av vem?
3. Kommer Du att agera för att öka mångfalden av vårdgivare och därmed sjukvårdspersonalens möjlighet att välja arbetsgivare?

Arbetet är så fördelat inom majoriteten att det är jag som ska besvara frågorna.

Som svar vill jag anföra följande:

Landstingets kostnader för inhyrd personal uppgår i 2002 års personalbokslut till cirka 3 procent av de totala lönekostnaderna. Den sittande majoriteten har i sin plattform och i 2003 års budget gjort tydligt att vi vill minska den andelen till 2,5 procent under mandatperioden.

Vi kan idag se att det inom landstingets verksamheter finns enheter som är helt beroende av inhyrd personal och jag menar att det är ett tydligt tecken på att vi inte har klarat vårt åtagande gentemot patienter och personal. Landstingets verksamheter måste *i huvudsak* klara av sitt behov av rekrytering på ett sådant sätt att verksamheten får stabilitet och kostnaderna inte accelererar.

Men bemanningsföretagen erbjuder också en flexibilitet som kan vara värdefull för punktinsatser under kortare tidsperioder. Jag kan därför inte se någon anledning till en bojkott av dessa företag däremot vill jag ha en tydlig policy för hur landstinget bör använda inhyrningstjänster och snabba åtgärder för att skapa bättre arbetssituationer på de enheter som idag inte klarar sig utan bemanningsföretagen.

Landstingsförbundet har, med bakgrund av att flera andra landsting hamnat i en situation där kostnaderna för personalinhyrning stiger dramatiskt, inlett ett arbete

för att hitta gemensamma riktlinjer för att komma tillrätta med de stora kostnadsökningar som en för stor användning av inhyrd personal leder till. Stockholms läns landsting har deltagit i detta arbete på tjänstemannanivå för att kartlägga situationen. Några direktiv eller riktlinjer för hur arbetet i tjänstemannagrupperna ska bedrivas ifrån vår representant har inte givits, utan jag har utgått ifrån att det arbetet sköts på professionell grund av oväldiga och sakliga tjänstemän.

Jag ser framför mig en mandatperiod där den huvudsakliga inriktningen på personalpolitiken blir att få ett förtroendefullt samarbete med personalen i arbetet med att utveckla hälso- och sjukvården. Jag har därför svårt att se att den stora uppgiften skulle vara att ändra ägarstrukturen inom vården. Ett ökat inslag av intraprenader inom landstingets regi tror jag är en rimlig utveckling. Jag kan heller inte se att det i den omedelbara framtiden finns någon större anledning att göra stora förändringar i andelen privata respektive offentliga driftsformer. Landstingets personal ska ha en av Sveriges bästa arbetsgivare och tillsammans ska vi höja kvaliteten i vården samtidigt som vi förbättrar resursutnyttjandet. Det är min målsättning och strävan

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Lars Dahlberg